

opusdei.org

Komentář k evangeliu: Boží milosrdenství

Evangelium a komentář k 2.
neděli velikonoční (Cyklus B).
Milosrdný Bůh nás uschoptil,
abychom byli také my
milosrdní k ostatním.

06.04.2024

Evangelium (Jan 20,19-31)

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl:

„Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Komentář

Evangelium této druhé velikonoční neděle, zvané též neděle Božího milosrdenství, popisuje dvojí Pánovo zjevení svým učedníkům. V samotný den vzkříšení, ve dvojnásobném znamení pokoje a radosti, na ně Ježíš dýchne, a tak opět připomene stvořitelský dech a daruje jim Ducha svatého a moc odpouštět hříchy. Pouze Bůh může odpouštět hříchy a dělá to, protože v sobě má milosrdenství. Boží všemohoucnost se ukazuje v této intimní lásce, která nás očišťuje, abychom vstoupili v jeho život.

“Udělují ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého”. Rozhřešovací formule svátosti smíření se zdá být velmi krátká, ale je v ní zahrnuta všechna síla zásluh Ježíšova života, utrpení, smrti a vzkříšení¹. Vždy když se zpovídáme, napomáháme - na základě společenství svatých - všem ostatním věřícím prosit o odpuštění. Když svým příkladem a slovem pomáháme ostatním přijmout svátost smíření, činíme tak skutek milosrdenství: tak například, když otec nebo matka rodiny vezmou své dcery a syny ke zpovědi a jdou se vyzpovídat jako první. Tomáš nebyl přítomný Ježíšovu zjevení v den vzkříšení. Když se následující neděli Ježíš vrátil se svým oslaveným tělem mezi učedníky, obrátil se k Tomášovi a vyzval jej, aby se dotkl jeho ran. Tomáš, až do té chvíle nevěřící, vyznal svoji víru: «Pán můj a Bůh můj!». To je to největší christologické vyznání zaznamenané v evangeliu. Můžeme jej opakovat a tím vyznávat

naši víru v Krista, pravého Boha a pravého Člověka, věčného Syna Otcova (srov. *Jan* 5, 1-6).

«Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!»: tak nám Pán žehná; na oplátku jej prosíme, aby posílil naši víru v lásku, kterou Bůh Otec v Duchu chová pro své syny a dcery v Kristu. Hospodin nás učinil nejen předmětem svého milosrdenství, ale také těmi, kteří sdílí milosrdenství s ostatními. Protože “jeho milosrdenství trvá navěky” (*Žalm* 118 (117), 2).

S touto vírou, pod ochranou Panny Marie, Matky milosrdenství, se učíme pomáhat bližnímu v jeho duchovních a materiálních potřebách, když plníme skutky milosrdenství. Ty duchovní - učit, radit, těšit, posilovat, odpouštět a trpělivě vše snášet - a ty tělesné - dávat najíst tomu, kdo má hlad, hostit toho, kdo nemá střechu nad hlavou, odívat toho, kdo nemá co na sebe, navštěvovat nemocné a

vězněné, pohřbívat zesnulé, dávat almužnu chudým². To nám říkají Skutky apoštolů o prvních křesťanech (srov. Sk 4, 32-35). Svátky Pánova zmrtvýchvstání nám dávají Boží milosrdenství a schopnost se o ně dělit.

Guillaume Derville

[1] Srov. Fernando Ocáriz, *Alla luce del Vangelo. Testi per la meditazione*, p. 103.

[2] Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 2447.

Guillaume Derville

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-bozi-
milosrdenstvi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-bozi-milosrdenstvi/) (20.04.2025)